

správe majetku poručencov, opatrovancov a pod., preto však táto správa sama nie je správou verejnou, ani úkolom spravodlnosti. To vysvitá aj z porovnania ustanovení § 362 tr. z. a § 471 tr. z.

Keby osoby v § 362 tr. z. vymenované, a teda aj správca konkurznej podstaty, boli verejnými úradníkmi vo smysle zákona, tu zodpovedaly by za čin, ktorý inak je nevernou správou, podľa § 471 tr. z. Keď však zákon túto ich činnosť a aj činnosť správcu konkurznej podstaty podradil pod zvláštne ustanovenie § 362 tr. z. ako prípad nevernej správy stíhaný z úradnej povinnosti, je zrejmé, že ani trestný zákon nemal na mysli správcu konkurznej podstaty ako verejného úradníka, a to ani v prípade sprenevery, ku ktorej je zrejme neverná správa subsidiárnym trestným činom.

### Čís. 5620.

Pri sprenevere rozhoduje, či si pachateľ privlastnil sverené cudzie movité veci bezprávne, t. j. vo vedomí, že privlastnením si ich porušuje dôveru v neho kladenú a že sa jeho konanie protiví príkazu, s ktorým mu boli veci sverené; k vylúčeniu tohoto vedomia však stačí, považuje-li sa pachateľ dôvodne za oprávneného podržať si sverenú vec k zaisteniu vlastnej pohľadávky, o ktorej je presvedčený, že mu právom patrí, trebárs pohľadávka bola sporná alebo ešte nesplatná.

(Rozh. zo dňa 3. júna 1936, Zm IV 14/36.)

Medzi obžalovaným I. L. a poškodenou firmou F. Š. (náhradnou súkromnou žalobkyňou), bol komisionársky pomer v smysle obchodného zákona. Pri revízií skladu a vyúčtovaní platov bol zistený schodok v neprospech poškodenej firmy, ktorý po odpočítaní záruky obžalovaného činil asi 13.000 Kč. Obžaloba vinila I. L.-a, že túto čiastku spreneveril (§§ 355, 356 tr. zák.).

Súd prvej stolice podľa § 326, čís. 2 (správne č. 1) tr. p. sprostil obžalovaného obžaloby; odvolací súd tento rozsudok potvrdil, a to v podstate z týchto dôvodov: Podľa zisteného skutkového stavu poškodená firma priznala obžalovanému prostredníctvom svojho oprávneného spolumajiteľa F. Š. k dobru 5.000 Kč na úpravu obchodného portálu a čiastku nájomného za dva roky v sume 8.500 Kč; tieto sumy mohol si obžalovaný zo zisteného schodku odpočítať z dôvodu práva retenčného (čl. 309 obch. zák.).

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť náhradnej súkromnej žalobkyne zčasti odmietol, zčasti zamietol.

### Z d ô v o d o v:

Právna námietka s hľadiska zmätku podľa § 385, čís. 1a) tr. p., že by obžalovaný mohol použiť zadržovacieho práva v smysle § 309 obch. zák. len na základe splatných protipohľadávok, čo by sa prípadne malo zistiť predbežne v civilnom spore, je bezzákladná.

Pri zločine sprenevery je rozhodujúce, či si pachateľ privlastnil sverené cudzie movité veci b e z p r á v n e, t. j. vo vedomí, že privlastnením si vecí porušuje dôveru v neho kladenú a že sa jeho konanie protiví príkazu, s ktorým mu boli veci sverené. Na vylúčenie tohoto vedomia však stačí, keď sa pachateľ považuje dôvodne za oprávneného podržať si sverenú vec k zaisteniu vlastnej pohľadávky, o ktorej je presvedčený, že mu právom patrí, hoci táto pohľadávka bola sporná, alebo ešte nesplatná. Aj keď tedy náhradná súkromná žalobkyňa popiera právny význam zisteného prehlásenia šéfa firmy F. Š., že bude obžalovanému hradiť na jeho režiu nájomné za sklep, je to pre trestnú vec bezvýznamné a netreba túto otázku riešiť, pretože obžalovanému je treba priznať už na základe tohoto zistenia nedostatok vedomia bezprávnosti, čím je skutková podstata sprenevery vylúčená.

### Čís. 5621.

Peniaze, složené kupiteľom pozemkov pre predavateľa, hoci aj s určitým poukazom na ich upotrebenie (na depuráciu predaných nehnuteľností) neľze považovať za vec predavateľovi cudziu.

Upotrebil-li predavateľ peňazí v rozpore s ujednaním, treba čin jeho posudzovať i s hľadiska skutkovej podstaty podvodu.

(Rozh. zo dňa 3. júna 1936, Zm IV 51/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti L. H. a spol., obžalovaným zo zločinu sprenevery, zmätočné sťažnosti náhradných súkromných žalobcov jednak odmietol, jednak zamietol.

### Z d ô v o d o v :

Zo zistenia rozsudkov nižších súdov sa podáva, že čiastka 30.000 Kč bola časť kúpnej ceny, ktorá podľa svojej povahy patrila obžalovanej Ch. H., lebo bola složená poškodenými u Hypotečnej banky českej v B. na prevedenie depurácie predaných nemovitostí, tedy na splnenie obligáčnej povinnosti predavateľku obťažujúcej. Ponevác nie je v rozsudkoch zistené — ani to nebolo tvrdené — že by si složitelia peňazí boli vyhradili k složeným peniazom právo na ich vrátenie, keď by depurácia nebola prevedená, niet základu k tomu, aby peniaze složené kupiteľmi pozemkov pre predavateľku, hoci aj s určitým poukazom na ich upotrebenie, boli považované za vec predavateľke cudziu. Keď tedy táto s peniazmi disponovala inak než podľa úmluvy s ich složiteli mi uzavretej, nejde pre nedostatok uvedenej náležitosti zločinu sprenevery o tento trestný čin, takže je zmätočná sťažnosť bezzákladná, pokiaľ sa domáha odsúdenia obžalovaných v tomto smere.

Je ovšem treba posúdiť, či nie sú prípadne dané náležitosti skutkovej podstaty zločinu podvodu, či totiž obžalovaní neuviedli poškodených záľudne v omyl preto, aby si opatrili bezprávny majetkový osoh a tým im spôsobili majetkovú škodu, keďže použili peňazí, složených poškodenými